

vise sig, at Befolkningen ikke gaar med til en Forandring deri.

Berthelsen: Det har glædet mig at høre den Modtagelse, det foreliggende Forslag har faaet fra de forskellige Sider. Jeg tror, at de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), selv om han ikke maa betragtes som Ordfører for Flertallet her i Salen, dog ere af den Beskaffenhed, at de ville have en væsentlig Indflydelse paa Sagens videre Gang. — At omtale de 800 Kr. eller Forholdstalsvalgmaaden finder jeg ingen Anledning til, da det ser ud til, selv om der bliver sagt, at en Del af de Herrer Medlemmer her i Landstinget nødig gaa med til en saadan Forandring, at Resultatet efter de faldne Udtalelser nok vil blive, at den bliver vedtagen. — Med Hensyn til Kvindernes Stilling forstaaer jeg egentlig ikke rigtigt, at det ærede kongevalgte Medlem kan se saaledes paa den foreliggende Sag, som han gjordé. Jeg forstaaer ikke, at der skal gøres Skel i saa Henseende. Naar der stilles de Krav til Kvinden med Hensyn til Skat og øvrige Forpligtelser, at hun skal være lige med Manden, kan jeg ikke forstaa, at hun ikke skal have Ret lige med Manden.

Der fremkom en Udtalelse fra det ærede 11te kongevalgte Medlem angaaende den Valgordning, der nu findes paa Landet og i Byerne, og jeg vil da særlig her nævne Byerne, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, gjorde han gældende, at en saadan Valgordning, som vi nu havde der, ikke var af særlig politisk, men mere af økonomisk Interesse. Min Erfaring paa dette Omraade gaar dog aldeles bestemt i modsat Retning, og derfor har jeg egentlig forlangt Ordet. Dersom man vil gaa Provinsbyerne igennem, vil man ogsaa erfare, at det er ikke det økonomiske, det drejer sig om, men at det er og har i alt Fald i de senere Aaringer absolut været det politiske.

Der er et Punkt, jeg gerne vilde omtale, og det er, at naar der skal svares Skat af en Indtægt af 800 Kr., hvorledes komme de paagældende da til deres Ret? Hvis de Folk ikke ved tilstrækkelig Bøgføring eller lignende se sig i Stand til at kunne dokumentere, at de have haft en Indtægt af 800 Kr., hvorledes komme de da til deres Ret med Hensyn til at faa Valgret? Hvorledes det er i Kjøbenhavn med Hensyn til denne Sag, kender jeg ikke, men jeg kender det i alt Fald for Provinsernes Vedkommende. Der har jeg haft

Lejlighed til at erfare, at der i en By har været Folk, som have indgivet Klage over, at de ikke være ansatte i Skat. De have dokumenteret, at de havde tilstrækkelig stor Indtægt, men desuagtet bleve de afviste af Ligningskommissionen og Overligningskommissionen. Jeg synes, at der i alt Fald i Loven burde indsættes en Bestemmelse i saa Henseende. Selv om de paagældende ikke havde tilstrækkelig Klarhed over de Indtægter, de havde haft i det afvige Aar — de kunde jo udmærket godt have haft tilfældige Indtægter og ikke fast Arbejde, saa at de umulig kunde sige, hvor meget de have haft i Indtægt — men skønne, at Forholdene ere af den Beskaffenhed, at de godt kunde svare Skat, saa kan jeg ikke forstaa, at det kan nægtes dem. Det har ikke været omtalt i nogle af Loven, som have foreligget, at det kan formenes nogen at betale Skat, naar han mener, at hans Forhold ere af den Beskaffenhed, at han kan betale den. Jeg synes, det var et Spørgsmaal, som det var værd at tage under Overvejelse, og jeg henstiller til det eventuelle Udvalg, der faar med Sagen at bestille, at tage dette Spørgsmaal op. Jeg synes, det var en Diskussion værd, om der ikke var Grund til at sikre de Folk, der ville betale Skat, ogsaa at kunne faa Lov dertil. Jeg har ikke tænkt mig, at der ved Loven var Tale om Skatteret. Jeg synes, det var naturligt, at den burde finde Sted, men enkelte Steder ere nogle blevne afviste ved Lignings- og Overligningskommissionen, og denne er, saa vidt mig bekendt, øverste Instans.

Jeg skal slutte mig til de Herrer, som have udtalt Ønske om hurtig Fremme af Sagen. Jeg vilde være glad, hvis et saadant Lovforslag som dette kunde blive gennemført for Kjøbenhavns Vedkommende, og jeg vil i Mod sætning til den ærede sidste Taler sige, at jeg vilde ønske, naar Forslaget anses retfærdigt for Kjøbenhavns Vedkommende, at det da inden alt for lang Tid maatte komme til at gælde for Byerne og for Landet ogsaa, thi er det retfærdigt for Kjøbenhavns Vedkommende, maa det vel ogsaa være billigt for det øvrige Land.

Madsen-Mygdal: Jeg skulde ikke have fundet Anledning til at tage Ordet oftere — fordi jeg synes, at der i det hele taget er nogenlunde Udsigt til, at der kan komme noget ud af denne Sag, saa der ikke er Anledning til en længere Debat —, dersom ikke det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Neergaard) havde kaldt mig frem. Det ærede Medlem var ikke enig med mig i